

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 04 (11 april 2020) – clustersecretariaat@roerkerken.nl

(ondanks alles toch) Zalig Pasen!

Ondanks de maatregelen die de verdere verspreiding van het coronavirus proberen in te dammen, is het nu toch Pasen. Misschien had U liever gehad dat het al Pinksteren was, dat we (hopelijk) weer wat meer bewegingsvrijheid krijgen. Maar helaas: Pasen en Pinksteren vallen helaas niet op één dag. Toch hebben beide feesten alles met elkaar te maken. Maar daar hebben we het later nog wel eens over. Het goede begin is, wordt in ieder geval gemaakt als we vanavond het vuur en het water zegenen, die symbool staan voor het nieuwe, onvergankelijke en onverwoestbare leven van Pasen. Daarom worden wij vanavond ook weer uitgenodigd onze doopbeloften te hernieuwen. Kijk daartoe om 20.30 uur naar de pauselijke paaswake, te volgen op www.vatican.va. Of om 23.15 uur naar de paaswake met onze hulpbischop, Mgr. Everard de Jong, op NPO2 live van de Munsterkerk in Roermond.

De Paaswake die vanavond in Posterholt wordt gehouden wordt morgen, eerste paasdag, om 10.00 uur op OR6 uitgezonden. Met dank aan de lokale omroep! Morgen, eerste Paasdag, is er om 11.00 uur op zowel NPO2 als L1 een Paasmis te volgen met onze bisschop, Mgr. Harrie Smeets, vanuit de Roermondse Munsterkerk, aansluitend om 12.00 uur de pauselijke zegen 'urbi et orbi' vanuit Rome. In ons cluster is er om 10.00 uur een korte openluchtviering met zegening van de (paas-)kaarsen en het water op het kerkplein in Herkenbosch (10.00 uur) en op het kerkplein in Melick (11.00 uur).

"Afgelopen decennia is veel gesproken over lege kerken, maar sinds enkele weken beseffen we pas echt wat een lege kerk werkelijk betekent", zo schreef onze bisschop onlangs (6 april) aan zijn priesters en diakens. "Eucharistie vieren zonder kerkgangsters die fysiek aanwezig zijn, is niet alleen een vreemde gewaarwording, het geeft ook duidelijk een gevoel van gemis. Eucharistie vieren doe je in principe nooit alleen. Natuurlijk, elke priester kan voor zichzelf de Mis lezen en verenigd met Christus zijn we dan ook niet alleen. Maar de volheid van het sacrament ervaar je pas wanneer je het met meer mensen samen kunt vieren. De Eucharistie is immers niet alleen voor de priesters en diakens, maar ook voor de leken gelovigen de bron waaruit zij leven. Zeker voor de meest kerkbetrokken gelovigen is het een enorm gemis dat zij nu niet aan de eucharistie kunnen deelnemen en niet ter communie kunnen gaan. De leegheid van onze kerkgebouwen op dit moment symboliseert daarmee ook de leegheid van een bestaan zonder geloofsgemeenschap. Een kerk met alleen maar voorgangers en zonder gelovigen is een gemankeerde kerk", aldus onze bisschop.

feestelijk klokgelui op eerste paasdag

In ieder geval willen de Paasvreugde - ondanks de crisismaatregelen - toch ook letterlijk uit dragen door op eerste paasdag om 12.00 uur de klokken feestelijk te luiden, dan weet U – als het zover is - tenminste waar de klepel hangt. Om op deze manier "onze parochianen en allen die het horen, een hart onder de riem te teken en oproepen tot gebed om zo samen Pasen te beleven". De Nederlandse bisschoppen die ons daartoe uitnodigen voegen eraan toe: "Gewoonlijk luiden de klokken als oproep voor het vieren van de zondag. Dit keer luiden ze om mensen op te roepen zich thuis te verbinden met de eredienst van de kerk die wel doorgaat maar niet publiek gevierd kan worden. Ook andere kerkgenootschappen zijn van

harte uitgenodigd mee te doen aan dit initiatief. Zo kunnen op Eerste Paasdag om 12.00 in heel Nederland de kerkklokken verkondigen dat de Heer waarlijk is opgestaan en dat dit een moment is om daar in gebed bij stil staan. In gebed kan worden gedankt voor de boodschap van Pasen maar ook worden gebeden voor de situatie in ons land in verband met het coronavirus en allen die lijden onder de gevolgen daarvan”.

Paasboodschap Nederlandse bisschoppen (8 april)

Deze Goede Week, die met Palmzondag begon, verloopt heel anders dan ons vertrouwd is. En ook Pasen zal dit jaar vreemd zijn. De intocht van Jezus in Jeruzalem op die eerste Palmzondag was heel feestelijk verlopen; er was veel volk bijeen en de leerlingen verheugden zich over het leven dat hun toelachte. De leerlingen hadden op Palmzondag nog geen idee van wat die dagen in Jeruzalem zou gebeuren. Zoals ook wij enkele weken geleden geen idee hadden van wat onze wereld te wachten stond. We mogen rustig stellen dat de lijdensweek van Jezus ongevraagd en eigenlijk ongewenst ook in ons eigen leven is binnengedrongen. Onze zelfgemaakte zekerheden hebben in één klap plaats gemaakt voor onzekerheid, waarbij ook angst een rol speelt.

Aan het begin van de veertigdagentijd hoorden wij traditiegetrouw het evangelie dat Jezus veertig dagen vastte in de woestijn. Wij hebben in deze veertigdagentijd – totaal onverwacht – gemerkt dat ook wij in een wereld zijn terechtgekomen die trekken vertoont van een woestijn. Onze opvattingen over onkwetsbaarheid en zelfbeschikking blijken ineens weg te vallen. De vrijheden die we verworven dachten te hebben en de mogelijkheden die we als rechten zagen, ze worden in korte tijd drastisch ingeperkt. We worden op ongekende wijze geconfronteerd met de kracht van de natuur die onze lichamelijke gezondheid bedreigt. Mensen die ons dierbaar zijn, in wier nabijheid we graag verkeren, moeten we op afstand houden: de fysieke menselijke nabijheid verschraalt. Nog veel schraler is de wereld van onze ouderen geworden; door de noodzakelijke beschermende maatregelen zullen zij zeker woestijnmomenten van eenzaamheid ervaren. En er is onzekerheid, omdat het voortbestaan van banen en bedrijven op de tocht staat. Het leven lijkt tot stilstand te komen. Met alles wat wordt afgelast, met iedere bijeenkomst die niet doorgaat, met elke maatregel die wordt afgekondigd, wordt onze bloeiende wereld weer wat meer tot woestijn.

Positief is dat we ons ineens realiseren dat we op elkaar aangewezen zijn en we ons voor elkaar verantwoordelijk weten. Het besef van onze kwetsbaarheid opent onze ogen voor elkaar, omdat dat van levensbelang blijkt. Het doet goed om te ervaren dat op allerlei wijzen mensen zich geroepen weten om er voor elkaar te zijn: ex-zorgmedewerkers melden zich om te helpen de zorg voor de zieken aan te blijven kunnen; mensen blijken ineens burenhulp voor elkaar te kunnen opbrengen, vele mensen garanderen met toewijding zorg en allerlei vitale diensten. We zijn op elkaar aangewezen, zoals op Goede Vrijdag Johannes en Maria op elkaar aangewezen werden: “Zie daar uw zoon, zie daar uw moeder.” Onder het kruis ontdekken we dat Christus ons aan elkaar schenkt als moeder en zoon, als broeders en zusters; dat Hij ons aan elkaars zorg toevertrouwt. We zijn als mensen op elkaar aangewezen.

De leerlingen die Zijn lijden en sterven op Goede Vrijdag hebben meegemaakt, weten niet hoe ze verder moeten. Uit angst voor de buitenwereld, uit angst dat hun hetzelfde als Jezus zou overkomen, hebben zij zich opgesloten. Achter dichte deuren komen ze terecht in de stilte

van Paaszaterdag: de dag waarop de blijde levensverwachting van Palmzondag wordt overschaduwd door de ervaring van de broosheid van het bestaan en de onontkoombare dood. Ook wij gingen, uit welbegrepen eigenbelang, de laatste weken achter dichte deuren, in terechte voorzichtigheid en wellicht met bange gevoelens.

In die situatie, waarin de toekomstverwachting van de leerlingen in een paar dagen tijd totaal veranderd was, wordt het Pasen. Heel vroeg – het was nog donker – gaan de vrouwen naar het graf, om het lichaam van Jezus te verzorgen. Maar het graf is leeg. Ook Johannes en Petrus komen tot die ontdekking: Het lichaam van Christus is er niet. De leerlingen hebben op dat allereerste moment nog geen weet van de verrijzenis; ze kunnen alleen maar de leegte constateren. Jezus' lichaam ontbreekt. Ook voor velen van u zal het een leegte, een gemis zijn dat u – uitgerekend met Pasen – de gave van Jezus' Lichaam in de Eucharistie niet kunt ontvangen. Jezus' lichaam ontbreekt. Voor priesters is het evenzeer een offer: de gemeenschap van gelovigen, de kerkgemeenschap, ervaren we immers ook als lichaam van Christus. Om Eucharistie vrijwel alléén te vieren, betekent een vergelijkbaar gemis. We constateren allen die leegte en vinden er moeilijk woorden voor. De leerlingen weten nog niet wat er gebeurd is; op paasmorgen is het nog donker om hen heen, is hun geest nog niet verlicht. Pas als ze de Verrezen Christus zien, zal hun duidelijk worden dat door lijden en sterven heen Christus de weg naar het eeuwig leven heeft gebaad. Eeuwig leven voor ons allen.

Het is een goede gewoonte dat we op Palmzondag een takje achter het kruis steken: een jong, fris palmtakje, teken van ons geloof dat het kruis dat op ons pad komt niet het laatste woord heeft; dat het laatste woord Leven is, eeuwig leven. Ondanks alle onzekerheid en verdriet die ons overkomen, mogen we aan dat Woord vasthouden. Christus, het Woord dat leven geeft, leven in overvloed, is en blijft onze zekerheid. In die geest wensen wij u, ook en juist in deze dagen, een Zalig Pasen.

Gebed in coronatijd (Nederlandse bisschoppen)

*God, toevlucht in onze nood,
kracht in onze vertwijfeling en angst,
 vertroosting in ziekte en lijden.
Wees ons, uw volk, nabij en genadig
nu wij allen de gevolgen ondervinden
van het uitgebroken corona-virus.
Wees een Beschermmer voor hen
die dit virus hebben opgelopen,
Wij bidden voor hen om hoop en genezing.
Wij bidden voor hen die aan de gevolgen van dit virus
zijn overleden, dat zij bij U geborgen mogen zijn.
Wij bidden voor allen die werkzaam zijn
in de gezondheidszorg en het openbaar bestuur,
dat zij uw nabijheid en zegen mogen ervaren in hun werk
ten dienste van heel de samenleving.
Doe ons beseffen hoe groot uw liefde is voor ieder van ons
en dat Gij met ons zijt nu wij de kwetsbaarheid van ons
bestaan ervaren.*

*Versterk ons geloof en onze hoop
zodat wij ons altijd zonder aarzelen overgeven
aan uw vaderlijke voorzienigheid.
Door Christus onze Heer. Amen.*

En verder ...

de site van het Roermondse parochiecluster (www.roermondparochiecluster.nl) waarop U zelfs dagelijks een Mis kunt volgen. Dat is geen rechtstreekse uitzending, maar dat geeft u de gelegenheid om op elk gewenst tijdstip te kijken. Een Duits aanbod uit de regio te vinden op www.kirche-selfkant.de. "Taglich (auch samstags und sonntags): 18.00 Uhr Heilige Messe,; 19.00 Uhr Gebet gegen die Ausbreitung des Coronavirus mit eucharistischer Anbetung uns eucharistischem Segen . Jeden Sonntag zusatzlich Heilige Messe: 10.30 Uhr. Jeden Freitag zusatzlich: 20.00 Uhr Lobpreis und eucharistische Anbetung und Krankensegen". Andere mogelijkheden vindt U op de bisdomsite: <https://www.bisdrom-roermond.nl/Eucharistievieringen-op-internet-volgen>.

Van maandag tot en met zaterdag verzorgt de KRO-NCRV een livestream van de Eucharistieviering om 9.30 uur vanuit de Mariakapel van Hilversumse St. Vituskerk. Die is online te volgen via <https://kro-ncrv.nl/katholiek/nieuws/livestream-stvituskerk>. Om 19.00 is op die site ook een dagsluiting te volgen.

Onze overledenen

Op vrijdag 9 april werd van uit de St. Matthiaskerk van Posterholt **Catharina Sophia Helena (Toos) Meijers (1931-2020)** begraven. Als dochter van Lambert Meijers en Helena Reumers geboren en getogen in Posterholt aan de Heerbaan, zou ze haar leven lang ongehuwd blijven en bij haar moeder blijven wonen. Wel draaiden de rollen langzaam maar zeker om en was zij het die haar moeder op haar oude dag verzorgde, totdat die begin 1990 op hoge leeftijd kwam te overlijden. In haar jonge jaren was Toos kindermisje in het gezin van de burgemeesters Van Mackelenberg en Prick en later werkzaam op de huishoudschool alhier. In 2013 verhuisde ze naar de Bosscherhof waar ze op maandag 6 april kwam te overlijden, stil en rustig zoals ze ook altijd had geleefd. Ze vond haar laatste rustplaats in het graf van haar ouders op het (oude) kerkhof aan de Margrietlaan.

Nieuws van het front

Wat de viering van de **Eerste H. Communie** betreft is de knoop inmiddels doorgehakt. Deze zal worden gehouden: op 6 september a.s. om 11.00 uur in Montfort, op 13 september a.s. om 11.15 uur in Melick, op 20 september a.s. om 9.30 uur in Herkenbosch en diezelfde zondag om 11.00 uur in Posterholt. Maar wel nog altijd met een slag om de arm. Je weet maar nooit met die coronacrisis ...

Ziekenzorg en hulpverlening

De ziekencommunie op de eerste vrijdag komt voorlopig te vervallen. Stervensgevaar vormt natuurlijk de uitzondering op de regel. Is er iets wat we voor U zouden kunnen en mogen doen (al is het een boodschap), schroom dan niet ons te bellen. Soms kan een telefoontje al wonderen doen: eens even iemand spreken, als U gegeven de omstandigheden weinig of geen mensen over de vloer krijgt.

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154

Lian Overbeeke (Posterholt), jeugd- en jongerenwerk, diaconie, tel. 06 – 526 20 245

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Lilian Peters), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl